

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D.,
v právní věci

žalobce: R. P.
zastoupen JUDr. Jarmilou Lipnickou Pešlovou, advokátkou
sídlem Přívozska 10/703, 702 00 Ostrava Moravská Ostrava

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2022, č. j. MSK 143525/2021,
sp. zn. DSH/25578/2021/Mlč, o dopravním přestupku,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Specifikace věci

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje M. R.

Magistrátu města Ostravy (dále též jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 15. 10. 2021, č. j. SMO/650783/21/DSČ/Bar (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 5 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a to pro porušení § 5 odst. 1 písm. g) téhož zákona.

2. Konkrétně žalobce dne 2. 7. 2021 nesplnil svou povinnost podrobit se jako řidič na výzvu policisty vyšetření dle zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně zdraví“), ke zjištění, není-li ovlivněn jinou návykovou látkou.
3. Za spáchaný přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v trvání 12 měsíců. Vedle toho byla žalobci uložena povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Skutková zjištění vycházející z obsahu správních spisů

4. Žalobce byl dne 2. 7. 2021 v čase cca 16:06 hodin v rámci běžné silniční kontroly hlídkou policie jako řidič vozidla vyzván k podrobení se testu na přítomnost jiné návykové látky pomocí testu Drugwipe 5 SP (dále v textu pro zjednodušení i „orientační vyšetření“), což odmítl. Následně byl vyzván k provedení lékařského vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu, což rovněž odmítl.
5. Přestupek byl dne 2. 7. 2021 příslušným obvodním oddělením Policie České republiky oznámen Magistrátu města Ostravy.
6. Z úředního záznamu Policie České republiky ze dne 2. 7. 2021 se podává, že žalobce byl kontrolován v rámci BESIP, po ztotožnění a předložení relevantních dokumentů se měl podrobit dechové zkoušce na přítomnost alkoholu v těle s negativním výsledkem (k tomu viz dále body 11 a 12 rozsudku). Následně být vyzván k podrobení se orientačnímu vyšetření, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou, což odmítl a tím, že „není žádný fetiš“. Užití návykových látek negoval. Následně byl vyzván k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, jemuž se rovněž odmítl podrobit. Sám lékařské vyšetření nežádal. Řidiči byla zakázána další jízda, vozidlo bylo odstaveno, uzamčeno, netvořilo překážku silničnímu provozu.
7. S řidičem bylo dne 2. 7. 2021 sepsáno „Oznámení o dopravním přestupku“ na příslušném tiskopise, žalobce se k němu nevyjádřil a odmítl jej podepsat. Z oznámení mj. vyplývá, že byl vyzván k realizaci orientačního testu na přítomnost jiných návykových látek, což odmítl, a následně i k provedení lékařského vyšetření za týmž účelem, což rovněž odmítl. Z oznámení je patrné také poučení žalobce dle § 5 odst. 1 písm. f) a písm. g) zákona o silničním provozu o povinnosti řidiče podrobit se na výzvu policisty vyšetření podle zákona o zdraví.
8. Ve správním spise je dále žurnalizován úřední záznam o kontrole řidiče z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky ze dne 2. 7. 2021, v němž je zaznamenáno chování žalobce jako odmítavé, hyperaktivní a agresivní. Jeho nálada je hodnocena jako

podrážená, žalobce křičel. Řeč je pak hodnocena jako upovídaná, oblečení znečištěné; pohyby ovšem koordinované, orientace normální, chůze jistá.

9. Dne 2. 7. 2021 se žalobce dostavil k podání vysvětlení na příslušné obvodní oddělení Policie České republiky, kde od 18:51 hodin vypověděl, že při kontrole před ním policista rozbil „nějaký stříbrný malý sáček“ a sdělil mu, že provede test na drogy, což odmítl, neboť není žádný feťák. Žalobce upřesnil, že by nervózní z celodenní práce a z kontroly policistů. Dotklo se jej, že jej policisté podezírají z něčeho podobného, neboť nefetoval. Vozidlo následně odstavil a uzamkl. Poté si nechal na své náklady v nemocnici zpracovat test na zjištění drog z moči s negativním výsledkem. Součástí spisu je kopie laboratorního vyšetření. Doba vyšetření je v 18:18 hodin téhož dne, výsledek negativní. Jednání se o „orientační statinové vyšetření, přičemž jakýkoliv výsledek je nutno potvrdit toxikologickým vyšetřením“.
10. Ve správním spise figuruje i evidenční karta řidiče/žalobce obsahující celkem 10 záznamů, poslední ze dne 17. 8. 2016.
11. Dne 4. 8. 2021 zasahující policista K. k dotazu správního orgánu prvního stupně sděluje, že ve věci nebyla provedena dechová zkouška a při sepisu úředního záznamu došlo z tohoto pohledu k administrativní chybě.
12. Policista K. v postavení svědka dne 20. 9. 2021 ve správním řízení spontánně vypověděl, že v rámci kontroly BESIP byl žalobce zastaven, po předložení dokladů se pro jeho podrážděné chování rozhodli provést test na přítomnost návykových látek, což žalobce odmítl s tím, že není žádný feťák a že jej to uráží. Následně byl výzvám, aby se podrobil odbornému lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu, což také odmítl. Bylo mu proto sděleno podezření z přestupku odmítnutí vyšetření na návykové látky. Žalobce se na místě odmítl vyjádřit k rukopisu oznámení o přestupku a tento nepodepsal. Žalobci byla zakázána další jízda. K dotazu právního zástupce žalobce svědek upřesnil, že ve věci nebyla provedena dechová zkouška na přítomnost alkoholu, přičemž při sepisu úředního záznamu došlo k administrativní chybě.
13. Žalobce v procesním postavení obviněného z přestupku za účasti svého právního zástupce dne 20. 9. 2021 popsal silniční kontrolu. Dle žalobce poté, co předložil doklady jednomu z policistů, vystoupil z auta druhý policista, přišel k žalobci a cestou roztrhl obal testu a řekl mu, aby absolvoval „test na drogy“, což žalobce odmítl, neboť testu nevěřil. Uvedl, že si zajede sám do nemocnice, což i učinil, přičemž výsledek testu dodal příslušnému obvodnímu oddělení Policie České republiky. Test byl realizován z moči, potřebu vykonal na toaletě v nemocnici, před dveřmi jej čekala sestra, již kelímek se vzorkem moči předal. K dotazu právního zástupce upřesnil, že se odmítl podrobit testu na jiné návykové látky při silniční kontrole, neboť tento již byl otevřený. Viděl ve zpětném zrcátku, že jej policista rozbaluje.
14. Součástí správního spisu je DVD nosič s několika videozáznamy pořízenými z paluby služebního vozidla policejní hlídky, které příslušný orgán Policie České republiky poskytl správnímu orgánu prvního stupně.

15. Správní orgán prvního stupně dne 15. 10. 2021 žalobce uznal vinným z přestupku specifikovaného výše, přičemž vzal za prokázáno, že se žalobce jako řidič odmítl podrobit na výzvu policisty vyšetření dle zákona o zdraví ke zjištění, není-li ovlivněn jinou návykovou látkou.
16. O odvolání žalobce žalovaný rozhodl dne 14. 1. 2022 napadeným rozhodnutím, jímž odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Odmítnutí se podrobit orientačnímu, potažmo lékařskému vyšetření, vyplývá ze spisové dokumentace, přičemž je dle žalovaného zcela nerozhodné, zda se žalobce fakticky pod vlivem jiných návykových látek nacházel či nikoliv, neboť v tomto skutková podstata předmětného přestupku nespočívá. Z tohoto důvodu neměl na skutková zjištění vliv ani žalobcem doložený výsledek testu z moči ze dne 2. 7. 2021 s negativním výsledkem. Policisté navíc v souzené věci měli důvodné podezření, že by žalobce mohl být pod vlivem jiné návykové látky, neboť se v průběhu silniční kontroly choval hyperaktivně, přešlapoval, byl podrážděný. Námitku, že test nebyl rozbalen za přítomnosti žalobce, žalovaný odmítl s poukazem na svědeckou výpověď policisty a kamerový záznam. Rozpor ve spisovém materiálu týkající se chybného záznamu stran realizace dechové zkoušky na alkohol nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí.

III. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

17. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vznesl následující okruh žalobních námitek:
- policisté v souzené věci neměli jakékoliv důvodné podezření, že je žalobce pod vlivem drog, proto neměli oprávnění test vůbec provést;
 - žalobce poukázal na rozporné údaje v úředním záznamu ze dne 2. 7. 2021, v němž se uvádí, že byla žalobci provedena dechová zkouška;
 - test na jiné návykové látky byl rozbalen v nepřítomnosti žalobce, proto žalobce navrhl výslech svědků, spolujezdců.

IV. Vyjádření žalovaného

18. Vyjádřením ze dne 13. 4. 2021 má žalovaný za to, že k orientačnímu vyšetření ke zjištění, zda je řidič pod vlivem alkoholu či jiné návykové látky, může Police České republiky na rozdíl od odborného lékařského vyšetření vyzvat zcela namátkově, bez předchozího důvodného podezření. Správní orgán ve věci vycházel i z jiných důkazů, než byla výpověď policisty, a to zejména z videozáznamu. Rozpor mezi výpovědí policisty a úředním záznamem týkající se realizace dechové zkoušky považuje správní orgán za administrativní chybu, bez vlivu na věrohodnost svědka. Žalovaný poukazuje na skutečnost, že se žalobce sám doznal k tomu, že lékařské vyšetření odmítl. Skutečnost, že test byl rozbalen, je vyvrácena obsahem videozáznamu, jakož i samotnou výpovědí žalobce. Vyšetření z moči doložené žalobcem považuje žalovaný v souzené věci za irelevantní.

V. Replika žalobce

19. Žalobce v replice ze dne 1. 8. 2022 poukazuje zejména na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2016, č. j. 2 As 146/2015-45, z něhož dovozuje nutnost důvodného podezření policistů na ovlivnění žalobce jinou návykovou látkou před realizací i orientačního vyšetření na přítomnost jiné návykové látky, přičemž v napadeném rozhodnutí absentuje odůvodnění důvodného podezření, že je žalobce ovlivněn jinou návykovou látkou. Žalobce dále nově namítl, že nebyl v souzené věci řádně vyzván k vyšetření. Namítá též nově, že policisty mohla vést k jejich postupu zjevná příslušnost žalobce k minoritnímu etniku. Dále vznáší opětovně námitky k úřednímu záznamu z 2. 7. 2021. Tento považuje za formalistický, automatizovaný, přičemž pravdivě nedokumentuje, jak se situace odehrála, což žalobce dovozuje ze skutečnosti, že je zde zaznamenána realizace dechové zkoušky, jež však ve skutečnosti provedena nebyla. Tyto skutečnosti snižují důvěryhodnost policisty. Dále nově sporuje, že správní orgán nevyhodnotil videozáznam z předmětné kontroly co do chování žalobce.

VI. Jednání soudu

20. K výslovné žádosti žalobce proběhlo dne 4. 8. 2022 ústní jednání, v jehož rámci žalobce i žalovaný setrvali na svých procesních stanoviscích.
21. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí, neboť ve věci nebylo dáno důvodné podezření o tom, že by byl ovlivněn jinou návykovou látkou, k tomu, aby byl vůbec předmětný test ve věci proveden. Ve věci nebyla realizována řádná výzva ze strany Police České republiky.
22. Žalovaný namítl, že žalobce nepřipustně svým podáním z 1. 8. 2022 rozšiřuje žalobní body po uplynutí zákonné lhůty. Žalovaný je přesvědčen, že orientační vyšetření na přítomnost alkoholu či jiné návykové látky lze provést namátkově, bez existence důvodného podezření. Až k realizaci odborného lékařského vyšetření je nutné důvodné podezření, které bylo v souzené věci dáno tím, že se žalobce odmítl podrobit zkoušce orientační. Předložené vyšetření žalobcem z moči považuje za irrelevantní a poukazuje na časový odstup realizace vyšetření a silniční kontroly. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

VII. Posouzení věci krajským soudem

23. Krajský soud shledal žalobu přípustnou, podanou oprávněnou osobou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“) a včasnou (§ 72 odst. 1 s. ř. s.).
24. V přezkumném řízení soudním je soud povinen zkoumat, zda vydané rozhodnutí je zákonné a bezvadné. Při přezkumu přitom respektuje vymezené žalobní body (§ 75 odst. 2 věta první zákona s. ř. s.).
25. **Žaloba není důvodná.**

26. Dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu „fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou.“
27. Dle § 5 odst. 1 písm. f) a g) zákona o silničním provozu „řidič je (...) povinen podrobit se na výzvu policisty (...) vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem [písm. f)], podrobit se na výzvu policisty (...) vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem [písm. g)].“
28. Dle § 124 odst. 12 písm. f) a g) zákona o silničním provozu „při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích jsou příslušníci Policie ve služebním stejnokroji oprávněni zejména vyzvat řidiče a učitele autoškoly k vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem [písm. f)], vyzvat řidiče a učitele autoškoly k vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou [písm. g)].
29. Dle § 20 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně zdraví „orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření je povinna se podrobit osoba, u které je důvodné podezření, že pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky vykonává nebo vykonávala činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek.“
30. Dle § 20 odst. 2 zákona o ochraně zdraví „v případě, že povinná osoba podle odstavce 1 orientační vyšetření odmítne nebo takové vyšetření nelze provést nebo úspěšně dokončit, provede se odborné lékařské vyšetření. Pokud odborné lékařské vyšetření osoba odmítne, hledí se na ni, jako by byla pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.“

VII. 1. Existence důvodného podezření o ovlivnění žalobce jinou návykovou látkou a rozpory v úředním záznamu ze dne 2. 7. 2021

31. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že se žalobce dne 2. 7. 2021 odmítl podrobit orientačnímu vyšetření a posléze též odbornému lékařskému vyšetření [srov. § 2 odst. m) a n) zákona o ochraně zdraví]. Stěžejní žalobní námitkou je přitom tvrzení žalobce, že byl hlídkou Policie České republiky k orientačnímu vyšetření, a posléze k odbornému lékařskému vyšetření, vyzván neoprávněně, neboť neexistovalo žádné důvodné podezření, že by byl ovlivněn jinou návykovou látkou.
32. V této souvislosti odkazuje krajský soud na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2016, č. j. 2 As 146/2015 – 45, č. 3441/2016 Sb. NSS, jež ostatně ve své replice zmiňuje i žalobce.
33. V předmětném usnesení rozšířený senát ve vztahu k pravomocem Policie České republiky vyplývajících z § 124 odst. 12 písm. f) a g) zákona o silničním provozu [dříve § 124 odst. 10 písm. f) a g) zákona o silničním provozu] a povinností řidiče uvedeným v § 5 odst. 1 písm. f) a g) usoudil, že „*tyto činnosti vykonává Policie České republiky zcela rutinně, pravidelně i nahodile, bez toho, že by před „rozhodnutím“ o provedení silniční kontroly řidiče*

měla jakékoliv nutné podezření z ovlivnění alkoholem nebo jinou návykovou látkou. Jiný přístup je z povahy silničního provozu vyloučen. I když lze v provozu vysledovat občas vozidla vymykající se způsobem jízdy ostatním vozidlům, jistě nelze dohled a následnou kontrolní činnost omezovat jen na jejich řidiče. To platí tím spíše, je-li uplatňován přístup tzv. nulové tolerance alkoholu při řízení vozidel.“

34. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu se v daném usnesení rovněž vyjádřil ke vztahu zákona o silničním provozu a tehdy platného a účinného zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů (dále jen „zákon č. 379/2005 Sb.“), jenž byl ode dne 1. 6. 2017 nahrazen zákonem o ochraně zdraví. Dle Nejvyššího správního soudu mají tyto dva zákony odlišný a na sobě nezávislý předmět úpravy, a nejedná se tedy o vztah zákona obecného a zvláštního.
35. Krajský soud ve věci dále konstatuje, že znění výše citovaného § 20 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně zdraví nedoznalo oproti § 16 odst. 2 a 3 zákona č. 379/2005 Sb. žádných podstatných změn a závěry přijaté rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu v citovaném usnesení lze aplikovat i v právě souzené věci. Ani aktuálně se tak mezi zákonem o ochraně zdraví a zákonem o silničním provozu neuplatní pravidlo *lex specialis derogat legi generali*. Na uvedeném nemůže ničeho změnit ani § 5 odst. 1 písm. f) a g) a § 124 odst. 12 písm. f) a g) zákona o silničním provozu, v nichž zákonodárce hovoří o „zvláštním právním předpisu“.
36. Krajský soud má v souzené věci za to, že výzvu k podrobení se orientačnímu vyšetření mohla policejní hlídka učinit, aniž by nutně musela předtím nabýt důvodné podezření, že je žalobce ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou. Tato pravomoc Policie České republiky je totiž založena samotným § 124 odst. 12 písm. f), resp. g) zákona o silničním provozu, který žádnou další podmínku realizace vyšetření nepresumuje.
37. Není proto rozhodné, co bylo podnětem či popudem pro postup policejní hlídky, jež se rozhodla žalobce kontrolovat a posléze jej i vyzvat k podrobení se orientačnímu vyšetření na přítomnost jiných návykových látek v těle. Policie České republiky může požadovat po účastnících silničního provozu podrobení se orientačnímu vyšetření na přítomnost jiných návykových látek dle svého uvážení, třebaže takováto osoba nebude na první pohled jevit známky ovlivnění látkou, jejíž požití či aplikace je pro účastníky silničního provozu zapovězena.
38. Zde je na místě odkázat na stále relevantní závěry Nejvyššího správního soudu vyjádřené již v rozsudku ze dne 18. 5. 2012, č. j. 7 As 151/2011 - 77, ve smyslu něhož orientační vyšetření představuje pouze nepatrné omezení svobody pohybu řidiče, např. zastavení vozidla na velmi krátkou dobu a provedení jednoduchého testu přítomnosti alkoholu nebo jiné návykové látky zejména standardizovaným testovacím přístrojem, bez jakéhokoliv zásahu do tělesné integrity řidiče, a proto není potřeba žádné důvodné domněnky, že byl řidič alkoholem nebo jinou návykovou látkou ovlivněn.

39. Dlužno konstatovat, že ke shodným závěrům, které jsou prezentovány v právě souzené věci, došel ve skutkově obdobné věci ve svém, poměrně recentním, rozsudku ze dne 24. 9. 2021, č.j. 52 A 10/2021, i Krajský soud v Praze.
40. Krajský soud v Ostravě dále nad rámec uvedeného zdůrazňuje, že z úředního záznamu ze dne 2. 7. 2021 (žurnalizováno na čl. 4 správního spisu) vyplývá „odmítavé, agresivní a hyperaktivní chování“ žalobce, jeho nálada je hodnocena jako „podrážděná“, žalobce měl „křičet“ a jeho řeč byla „upovídána“. Uvedené je potvrzováno i svědeckou výpovědí policisty K. ze dne 20. 9. 2021, jenž v postavení svědka vypověděl, že žalobce vykazoval „podrážděné chování“ a „na místě přešlapoval“. Popis chování žalobce není v rozporu ani s jeho samotným tvrzením žalobce, jenž při podání vysvětlení na příslušném obvodním oddělení Policie České republiky v den spáchání přestupku vypověděl, že byl při policejní kontrole „nervózní“. Ostatně i z videozáznamu (třetí soubor uložený na nosiči, čas záznamu od 1:42), kdy je zobrazován žalobce po odmítnutí předloženého testu, je patrné, že žalobce nestojí na místě, chodí sem a tam kolem automobilu, tváří se zmateně, opírá se o střechu automobilu, apod.) Tím budiž reagováno i na námitku námitka žalobce vznesenou (opožděně) v replice ze dne 1.8.2022 – blíže viz bod VII.3. tohoto rozsudku.
41. Co se týče namítaného pochybení v úředním záznamu ze dne 2. 7. 2021, v němž je uvedeno, že ve věci byla realizována dechová zkouška, které má dle žalobce způsobovat nevěrohodnost provedených důkazů, krajský soud konstatuje, že z obsahu správního spisu i videozáznamu opravdu plyne, že dechová zkouška nebyla ve věci provedena. Rozpor mezi touto skutečností a úředním záznamem je vysvětlen zasahujícím policistou K. jako administrativní pochybení. S tímto vysvětlením se správní orgán ztotožnil a krajský soud nemá důvod v souzené věci o jeho závěru pochybovat a z tohoto rozporu usuzovat na celkovou nevěrohodnost svědecké výpovědi policisty, resp. dalších důkazních prostředků.

V rozsudku ze dne 21. 1. 2016, č. j. 6 As 126/2015 – 42, Nejvyšší správní soud formuloval a odůvodnil následující závěr: „Policistu lze obecně považovat za nestranného a věrohodného svědka, neprokáže-li se v konkrétním případě něco jiného. Je tomu tak proto, že policista zásadně nemá na věci a jejím výsledku jakýkoliv zájem, vykonává jen svoji služební povinnost, při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem.“ Uvedený názor je v rozhodovací praxi správních soudů nadále zastáván (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 5. 2016, č. j. 9 As 124/2015-46, nebo ze dne 27. 9. 2016, sp. zn. 1 As 176/2016-41). O případy, v nichž je možné pochybovat o věrohodnosti či nestrannosti policisty v pozici svědka, pak půjde zejména tehdy, pokud jsou ve výpovědích policistů rozpory, je-li hodnoceno jednání obtížně pozorovatelné pouhým okem, existují-li důkazy svědčící o zaujatosti policistů vůči osobě obviněného, pokud je policista hodnocen či odměňován podle toho, s jakou úspěšností se mu daří dosahovat postihu jednotlivců za přestupky, nebo v případě šikanózního postupu policistů, který spočívá v provádění přehnaně horlivé a rozsáhlé kontroly, aniž by k tomu byl rozumný důvod. V posuzovaném případě přitom krajský soud neshledal žádnou okolnost, která by důvěryhodnost svědka zpochybňovala a ani žalobce žádné přesvědčivé důvody, pro něž by bylo na místě se domnívat, že policista měl zájem vypovídat nepravdivě, nesdělil. Postup policejní hlídky v souzené věci rovněž nebyl shledán nikterak nestandardním.

42. Dle názoru krajského soudu konkrétní výpověď policisty neobsahuje žádné zásadní rozpory, a to ani ve vzájemném srovnání s úředním záznamem a oznámením přestupku či kamerovým záznamem. Informaci uvedenou v úředním záznamu stran realizace dechové zkoušky soud tedy shodně se správním orgánem hodnotí jako administrativní pochybení, bez významného vlivu na celkové posouzení věrohodnost informací vtělených do úředního záznamu, věrohodnosti svědecké výpovědi policisty K., resp. způsobu hodnocení provedených důkazů ze strany správního orgánu.
43. Krajský soud dále uvádí, že u obecného hlediska platí, že v případě střetu protichůdných výpovědí policisti a řidiče podezřelého ze spáchání přestupku je třeba přihlídnout i k principiálně vyšší hodnověrnost svědecké výpovědi policisty oproti např. svědecké výpovědi osoby blízké řidiči, a o to více to pak platí v případném srovnání s vlastní výpovědí řidiče, jakožto obviněného v přestupkovém řízení. V tomto duchu judikuje i Nejvyšší správní soud (srov. např. rozsudek ze dne 9. 3. 2017, č. j. 4 As 223/2016 – 27) a uvádí, že řidiči z hlediska psychologického oproti policistům nijak prověření nejsou, policista by se křivým obviněním dopouštěl závažného úmyslného kárného provinění, a je-li vyslýchán jako svědek, navíc křivé výpovědi, zatímco řidič se případnou lží o svém jednání ničeho nezákonného nedopouští (nanejvýš jedná nemorálně), a konečně že policista zpravidla žádnou zvláštní motivaci na neoprávněném obvinění řidiče z přestupku nemá (...), zatímco řidič v takové situaci má silnou motivaci plynoucí ze snahy vyhnout se hrozícímu trestu (...), popř. i penalizaci body v řidičském hodnocení.
44. Žalobce v souzené věci nenabídl soudu žádné konkrétní indicie, na jejichž základě by bylo na místě z chybného zápisu o realizaci dechové zkoušky možno znevěrohodnit skutkové závěry stran nepodrobení se testu na přítomnost jiné návykové látky ze strany žalobce, a tím i změnilo náhled soudu na průběh spáchání přestupku žalobcem tak, jak jej popsaly správní orgány ve svých rozhodnutích. Výhrady žalobce proto soud považuje za neopodstatněné. Je ovšem na místě apelovat na policejní orgány, aby se *pro futuro* obdobných nepřesností vyvarovaly, a nezavdávaly zbytečné důvody pro námitky co do správnosti jejich úředního postupu.
45. K věrohodnosti svědecké výpovědi policisty K., resp. provedených důkazů, je dále možno odkázat i na další postup policejní hlídky po realizaci kontroly žalobce poté, co se žalobce odmítl podrobit výzvě k odbornému lékařskému vyšetření, které prokazují, že žalobce skutečně projevoval známky chování popisované v úředním záznamu. Policisté totiž využili svých oprávnění vyplývajících z § 118a odst. 1 zákona o silničním provozu a zabránili žalobci pokračovat v jízdě. Postup policejní hlídky a jeho okolnosti jsou pro projednávanou věc po skutkové stránce významné, neboť zabráněním v další jízdě podporuje závěr soudu o důvěryhodnosti úředního záznamu a tvrzení svědka K., že u žalobce byly dány konkrétní důvody domnívat se, že bude-li dále řídit motorové vozidlo, může ohrožovat ostatní účastníky silničního provozu (a takové důvody by u žalobce, pokud se u něj projevovaly známky chování popsané policistou, byly pravděpodobně dány), je na místě, aby jí policisté v další jízdě zabránili.
46. S ohledem na výše uvedené lze uzavřít, že žalobce, který jako účastník silničního provozu (řidič) přes oprávněnou výzvu policejní hlídky odmítl podstoupit orientační vyšetření ke

zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou, byl hlídkou posléze rovněž oprávněně vyzván k odbornému lékařskému vyšetření (srov. § 20 odst. 2 větu první zákona o ochraně zdraví). Za situace, kdy se žalobce odmítl podrobit i odbornému lékařskému vyšetření, což sám nezpochybňuje, bylo na něj již pohlíženo, jako by byl pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky (srov. § 20 odst. 2 větu druhou zákona o ochraně zdraví) a dopustil se současně přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu.

47. Toliko nad rámec krajský soud připomíná, že posuzovaný přestupek je tzv. ohrožováním deliktem, který reaguje na zásadu tzv. nulové tolerance alkoholu, resp. požití jiné návykové látky při řízení motorových vozidel. Společenská škodlivost žalobcova jednání v daném případě spočívala v ohrožení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, a to v důsledku řízení vozidla pod vlivem jiné návykové látky. Tím, že zákonodárce v zákoně o silničním provozu zakotvil nulovou toleranci jiné návykové látky při řízení vozidla, zároveň definoval zájem společnosti na tom, aby řidiči neřídili vozidla pod vlivem jiné návykové látky. Jednání v rozporu s povinností podrobit se předmětnému vyšetření je potenciálně způsobilé ohrozit bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Každé porušení podrobení se této povinnosti je proto nutné považovat za společensky škodlivé, naplňující materiální stránku správního deliktu., přičemž u ohrožovacích deliktů k vyvození odpovědnosti postačí pouhé ohrožení objektu, a nemusí k němu přistoupit přímé zasažení a poškození objektu (zde srovnej přiměřeně závěry Nejvyššího správního soudu vyjádřené v rozsudku ze dne 21. 9. 2010, č. j. 8 As 59/2010-78).
48. V této souvislosti lze pak považovat za irelevantní žalobcem doložený důkaz ve formě testu na přítomnost návykových látek provedený z moči. Přestupku se žalobce dopustil již samotným odmítnutím se podrobení testu na přítomnost jiné návykové látky.

VII. 2. Námitka nezákonně provedeného testu a neprovedení navrhovaných svědeckých výpovědí

49. Žalobce též namítá, že mu byl hlídkou Policie České republiky předložen již rozbalený test na přítomnost jiné návykové látky, což byl jeden z důvodů, proč jej odmítl podstoupit. Za tímto účelem navrhl výslech spolujezdců.
50. V této souvislosti krajský soud poukazuje na skutečnost, že tato námitka žalobce zaznívá prvně až v jeho výpovědi v postavení svědka dne 20. 9. 2021, kdy k dotazu svého právního zástupce uvádí, že „test byl otevřený“, přičemž žalobce měl ve zpětném zrcátku vidět, jak jej policista rozbaluje.
51. K tomu nutno upozornit, že žalobce takovouto podstatnou výhradu nevzněl ani v oznámení o přestupku, k němuž měl možnost se vyjádřit, což neučinil. Též je podstatné uvést, že v podání vysvětlení ze dne 2. 7. 2021, učiněném na příslušném obvodním oddělení Police České republiky téměř ihned po spáchání přestupku výslovně uvedl, že k „němu přišel druhý policista, který před ním rozbalil nějaký stříbrný malý sáček, jakoby z alobalu“, a sdělil, že povede test na drogy.
52. Z kamerového záznamu je dále jednoznačně patrné, že policista přichází s uzavřeným sáčkem obsahujícím test v čase 1:01 záznamu k okýnku řidiče, žalobce vystupuje

z automobilu a přechází v čase 1:10 záznamu k přední kapotě policejního vozidla, které je zaparkováno za vozidlem řidiče. Po celou dobu nese policista v ruce nerozbalený test a nikterak s ním nemanipuluje. Test policista začíná rozbalovat v čase 1:14 záznamu před zraky žalobce a v čase 1:28 záznamu jej podává žalobci k samotnému provedení. Jakákoliv nestandardní manipulace testem, příp. jeho záměna ze strany policisty, je kamerovým záznamem vyloučena.

53. Neprovedení navrhovaného důkazu lze (s jistým zjednodušením) a ve shodě s konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu (za všechny odkazuje soud například na zcela recentní rozsudek ze dne 27. 7. 2022, č. j. 3 As 98/2020-26) odůvodnit tím, že (i) jde o důkazní prostředek nezpůsobilý cokoli prokázat (například svědectví z doslechu), nebo (ii) jím nelze prokázat právě dokazovanou skutečnost (t. j. netýká se prokazované skutečnosti), případně (iii) pro jeho nadbytečnost (zjišťovaná skutečnost byla bezpečně prokázána již provedenými důkazy). Posledně uváděný důvod je relevantní i v právě souzené věci.
54. Popis události žalobcem v konfrontaci s videozáznamem a výpovědi policisty, jakož i se samotným popisem skutku udávaným žalobcem obratem po události při podání vysvětlení, totiž neobstojí. Krajský soud nepovažoval s ohledem na jednoznačné vyznění videozáznamu a svědecké výpovědi policisty za nezbytné realizovat žalobcem, již ve správním řízení, navržený výslech spolujezdců, kteří měli prokázat skutečnost, že policista nerozbalil test před žalobcem, ale že jej přinesl již rozbalený.
55. Za této situace proto lze tuto námitku žalobce s ohledem na okolnosti jejího uplatnění a výše předešlé okolnosti hodnotit jako účelovou.

VII. 3. Námitky žalobce vznesené v replice ze dne 1. 8. 2022

56. K námitkám žalobce stran absence výzvy k realizaci orientačního, resp. lékařského vyšetření, a postupu policistů údajně ovlivněného zjevnou příslušností žalobce k minoritnímu etniku, krajský soud předně uvádí, že tyto zaznívají prvně až v replice žalobce k vyjádření žalovaného, jak byla doručena krajskému soudu dne 1. 8. 2022.
57. Tyto žalobní body soud proto hodnotí jako uplatněné opožděně, po uplynutí dvouměsíční žalobní lhůty, a proto se jimi s ohledem na § 71 odst. 2 větu druhou s. ř. s. nemusí zabývat.
58. Krajský soud přesto pro úplnost podotýká, že v postupu policejní hlídky v souzené věci neshledává ničeho nezákonného.
59. Skutečnost, že byl žalobce vyzván k realizaci orientačního, a po jeho odmítnutí i lékařského vyšetření na přítomnost jiné návykové látky vyplývá jednak z oznámení o přestupku ze dne 2. 7. 2021 (čl. 1 a 6 správního spisu), z úředního záznamu ze dne 2. 7. 2021 (čl. 2 správního spisu), a je potvrzena svědeckou výpovědí policisty K. dne 20. 9. 2021. K věrohodnosti výpovědi policisty a k samotnému hodnocení baterie důkazů v napadeném rozhodnutí se krajský soud již vyjádřil výše, přičemž skutečnost, že je v úředním záznamu ze dne 2. 7. 2021 chybně zaznamenána realizace dechové zkoušky, což je následně vysvětleno administrativním pochybením, na průkaznosti daných důkazů ničeho neubírá.

60. Sám žalobce v podání vysvětlení dne 2. 7. 2021 připouští, že byl policisty vyzván k realizaci testů. Jeho argument stran absence výzvy vznesený prvně až dne 1. 8. 2022 (nezaznává ani v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně) se tedy v kontextu jeho dosavadního procesního postupu jeví jednoznačně jako účelový a je nutno jej odmítnout.
61. Krajskému soudu dále není zřejmé, kam žalobce míří svým sdělením o tom, že je zjevně příslušníkem minoritního etnika. Ze spisového materiálu je patrné, že si žalobce na postup policistů nikterak nestěžoval a není patrné, jak jeho příslušnost k minoritnímu etniku měla ovlivnit zákonnost napadeného rozhodnutí.
62. Pokud se žalobce domníval, že zasahující policisté nepostupovali korektně, měl možnost uplatnit námitku podjatosti či konkrétní námitkou týkající se svědecké výpovědi policisty zpochybnit podklady žalovaného pro napadené rozhodnutí. To ovšem žalobce neučinil. Správní orgán, a tím spíše ani krajský soud, nejsou oprávněni za žalobce vyhledávat konkrétní vady přestupkového řízení či zjišťovat *ex officio* za žalobce důvody nezákonnosti žalovaného rozhodnutí. Jak již bylo konstatováno výše, postup policistů při kontrole řidiče nenese náznaky nestandardnosti.

VIII. Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

63. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné, přičemž soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
64. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 4. srpna 2022

Shodu s prvopisem potvrzuje M.R.

[Sem zadejte text.]

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M.R.

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **R. P.**
zastoupen JUDr. Jarmilou Lipnickou Pešlovou, advokátkou
sídlem Přívozská 10/703, 702 00 Ostrava Moravská Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2022, č. j. MSK 143525/2021, sp. zn. DSH/25578/2021/Mlč, o dopravním přestupku,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 8. 2022, č. j. 18 A 3/2022-55, se opravuje v záhlaví tak, že se údaj „Krajský soud v Praze“ nahrazuje údajem „Krajský soud v Ostravě“.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 8. 2022, č. j. 18 A 3/2022-55, byla zamítnuta žaloba proti výše specifikovanému rozhodnutí žalovaného ve věci dopravního přestupku.
2. Rozsudek byl vynesен u jednání Krajského soudu v Ostravě konaného dne 4. 8. 2022 za přítomnosti všech účastníků řízení, přičemž v písemném vyhotovení rozsudku bylo administrativním pochybením v jeho záhlaví uvedeno, že ve věci rozhodl Krajský soud v Praze.
3. Podle § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s.ř.s.“), předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.
4. V posuzovaném případě je z okolností souzené věci zjevné, že v písemném vyhotovení rozsudku došlo k chybě v psaní co do specifikace sídla krajského soudu, jenž ve věci rozhodl. Z uvedených důvodů proto krajský soud tímto usnesením předmětný rozsudek opravil, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Shodu s prvopisem potvrzuje M.R.

[Sem zadejte text.]

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 25. srpna 2022

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje M.R.